

2) Varer, for hvilke en Importregulering alene kan finde Sted af handelspolitiske Grunde, og hvor derfor Valutakontorets Indgreb kun bør være retningsbestemmende med Hensyn til, fra hvilke Lande Varerne skal tages, uden at man i øvrigt fra Valutakontorets Side kan begrænse Totalimporten af disse Varer.

3) Varer, der er Genstand for en hjemlig Produktion, og hvor derfor en eventuel Importregulering kan finde Sted under Hensyntagen til saavel handelspolitiske som beskæftigelsesmæssige Formaal. Dette Indgreb bør imidlertid kun praktiseres paa de Omraader, hvor der vil kunne skabes Beskæftigelse i et saadant Omfang, at det, der her vindes, staar i et nogenlunde rimeligt Forhold til alle de Ulemper, som Udelukkelsen af en udenlandsk Konkurrence nu engang medfører.

Desuden maa Komiteen kræve, at Erhvervene — uden Hensyn til Importreguleringens Omfang — gennem Loven sikres langt mere Indseende med og Indflydelse paa Ledelsen af Valutakontoret og paa Overenskomstforhandlinger med Udlandet end hidtil. Selv paa Omraader, hvor der f. Eks. har været tilstaaet Komiteen Adgang til at fremsætte Udtalelser, har det vist sig, at langtfra alle Sager af den paagældende Art bliver den tilstillet til Behandling. Et lovfæstet Samarbejde mellem Valutakontoret og Erhvervene i videre Omfang end hidtil vil afbøde mange af de unødigt generende og fordyrende Indgreb, som Erhvervslivet nu er udsat for.

Endelig maa det paapeges, at Importørerne ikke har noget Forum, hvortil de kan indanke de Afgørelser, Valutakontoret træffer.

Hovedsagen for Komiteen er, at Afviklingen ved den kommende Lovs Vedtagelse bliver begyndt efter de anviste Retningslinier, saa Danmark viser Vej mod friere Handelsomsætning og derved aabner Adgang for en lempeligere Behandling af vor Eksport til andre Lande og for en livligere Erhvervsvirksomhed og Beskæftigelse her i Landet.

P. K. V.

Holger Laage-Petersen.

Jens Vestberg.

Til Det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Valutaloven, Rigsdagen.